

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/127/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124010858
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Buceková, PhD., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6124010858.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Andreja Matušovica v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno, sp.zn.: 3T/66/2024 zo dňa 18. 09. 2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. februára 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno, sp.zn.: 3T/66/2024 zo dňa 18. 09. 2025 v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodujúc sám,

obžalovaného A. B., nar. XX. XX. XXXX v C. C., trvale bytom A. D. E., F. XXX/X

u z n á v a v i n n ý m, ž e

od 01. 03. 2023 do 06. 03. 2025 si riadne neplnil vyživovaciu povinnosť voči svojim synom G. B., nar. XX.XX.XXXX a H. B. nar. XX.XX.XXXX, hoci v zmysle § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov ako rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované neploleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona, čo v mesiacoch január 2023 až jún 2023 predstavovalo na dve deti sumu 64,22 Eur, od mesiaca júl 2023 až október 2023 na dve deti sumu 73,60 Eur a od 10.10.2023 bol zaviazaný uznesením o neodkladnom opatrení, ktoré vydal Okresný súd Banská Bystrica, pracovisko Brezno č. k. 9P/86/2023-39, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.12.2023 a vykonateľnosť dňa 10.10.2023, prispievať na výživu G. B. výživným v nevyhnutnej miere, a to 80,- Eur mesačne a na výživu H. B. výživným v nevyhnutnej miere, a to 80,- Eur mesačne, vždy do 20-teho dňa mesiaca dopredu k rukám matky maloletých, a na základe rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno bol zaviazaný počínajúc právoplatnosťou o rozvedení manželstva dňa 05.03.2024 prispievať na výživu G. B. výživným vo výške 150,- Eur a H. B. výživným vo výške 130,- Eur vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky maloletých, čím mu voči I. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. D. E., F. XXX/X, keď uhradil len sumu 590,- Eur v mesiacoch november 2023 a január, marec, máj 2024 a v apríli 2025 sumu 280 Eur, vznikol dlh na nezaplatenom výživnom za uvedené obdobie vo výške 3 732,30 Eur vrátane mesiaca február 2025,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno, sp.zn.: 3T/66/2024 zo dňa 18. 09. 2025 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od 01.03.2023 do súčasnosti si riadne neplnil vyživovaciu povinnosť voči svojim synom G. B., nar. XX.XX.XXXX a H. B. nar. XX.XX.XXXX, hoci v zmysle § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov ako rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona, čo v mesiacoch marec 2023 až jún 2023 predstavovalo na dve deti sumu 64,22 Eur, od mesiaca júl 2023 až október 2023 na dve deti sumu 73,60 Eur a od 10.10.2023 bol zaviazaný uznesením o neodkladnom opatrení, ktoré vydal Okresný súd Banská Bystrica, pracovisko Brezno č. k. 9P/86/2023-39, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.12.2023 a vykonateľnosť dňa 10.10.2023, prispievať na výživu G. B. výživným v nevyhnutnej miere, a to 80,- Eur mesačne a na výživu H. B. výživným v nevyhnutnej miere, a to 80,- Eur mesačne, vždy do 20-teho dňa mesiaca dopredu k rukám matky maloletých a od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno č.k.9P/18/2023 - 325 zo dňa 18.01.2024, dňa 05.03.2024 aspoň výživným vo výške 16 % z čistej minimálnej mzdy na každé dieťa zvlášť, teda v roku 2024 na výživu G. B. a H. B. po 97,20 Eur mesačne a v roku 2025 na G. B. H. B. po 105,76 Eur mesačne, a to vždy do 15.teho dňa v mesiaci k rukám matky maloletých, čím mu voči I. B., trvale bytom A. D. E., F. XXX/X vznikol dlh do septembra roku 2025 vo výške 4 225,80 Eur, keď obžalovaný uhradil do mája roku 2024 sumu 590,- Eur a v apríli roku 2025 sumu 280,- Eur.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere jeden rok. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaný, ktoré bližšie neodôvodnil.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 09. 12. 2025.

Verejné zasadnutie krajského súdu sa konalo za účasti obžalovaného a prokurátora krajskej prokuratúry.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné a toto navrhol zamietnuť, alternatívne navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí k podanému odvolaniu doplnil, že v minulosti pracoval, ale príjem mu nevychádzal na platenie výživného. Živnosť sa zrušila, nemohol sa zamestnať, mal len brigády, preto platil výživné len v menších sumách. V rámci konečného návrhu uviedol, že momentálne nemá prácu ani žiadny príjem, ale ide o jeho deti a je ochotný na ne platiť, ale teraz je toho na neho veľa. Chcel by požiadať o verejnoprospešné práce a neskôr by si našiel platenú prácu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania obžalovaného a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku,

a preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, ale z iných dôvodov ako uvádzal obžalovaný.

Preskúmaním spisového materiálu, ako aj napadnutého rozsudku, krajský súd zistil, že dňa 05. 08. 2024 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno pod sp.zn.: 1Pv/13/24/6603 obžalobu na obvineného A. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom.

Okresný súd prvý raz o obžalobe rozhodol odsudzujúcim rozsudkom zo dňa 06. 03. 2025, ktorý bol na podklade odvolania obžalovaného uznesením krajského súdu, sp.zn. 3To/50/2025 zo dňa 11. 06. 2025 zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu. Krajský súd vyslovil viaceré právne názory, ktorými sa bol okresný súd po vrátení veci povinný spravovať.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B., výsluchom svedkyne-poškodenej I. B., prečítaním listinných dôkazov, ako aj správ k osobe obžalovaného.

Krajský súd preskúmaním napadnutého rozsudku a spisového materiálu dospel k záveru, že rozhodnutím okresného súdu vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov a zároveň okresný súd porušil ustanovenia Trestného zákona.

Po vrátení veci, napriek upozorneniu zo strany krajského súdu na zásadu zákazu zmeny k horšiemu, okresný súd upozornil obžalovaného na zmenu právnej kvalifikácie oznámením zo dňa 26. 06. 2025, ktoré obžalovaný prevzal 08. 07. 2025 a ktorým bolo obžalovanému oznámené, že vzhľadom na dĺžku neplatenia výživného bude súd ďalej posudzovať skutok podľa prísnejšej právnej kvalifikácie, podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona vzhľadom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Prokurátor na hlavnom pojednávaní predniesol upravenú obžalobu, v rámci ktorej kládol obžalovanému za vinu neplatenie výživného vo výške 5 692,30 eur, a to aj v období rozhodovania okresného súdu po zrušení veci, čím zároveň po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného prísnejšie, a to podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Vina obžalovaného bola preukázaná vykonaným dokazovaním, pričom obžalovaný uviedol, že si je vedomý toho, že výživné neplatil, pričom poukázal na to, že nemá z čoho, nakoľko nemá stabilné zamestnanie a pravidelný príjem. Pracuje len brigádnicky. Neplatenie výživného bolo potvrdené aj výsluchom poškodenej, ktorá uviedla, že zo strany obžalovaného bola zaplatená len suma 590,- eur a potom apríli roku 2025 suma 280,- eur. Žiadne iné výživné od obžalovaného nedostala, preto poberá náhradné výživné. Výška vyživovacej povinnosti bola ustálená na základe rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno, sp. zn. 9P/86/2023 a 9P/18/2023.

Obžalovaný, aj vzhľadom na dátum podania obžaloby dňa 05. 08. 2024, mal dostať čas výživné uhradiť. Okresný súd opakovane odročoval hlavné pojednávanie, aby dal obžalovanému možnosť nájsť si prácu a výživné uhradiť. Z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný bol zamestnaný iba od 16.10.2024 do 17.10.2024 v spoločnosti ERM-STAV, s.r.o.. Iné zamestnanie v lustrácií Sociálnej poisťovne evidované nemá. Obžalovaný si bol, aj je vedomý svojej vyživovacej povinnosti, napriek tomu si však riadne zamestnanie nenašiel, k hľadaniu zamestnania nepristupuje aktívne. Krajský súd súhlasí s okresným súdom, že je v schopnostiach a možnostiach obžalovaného nájsť si zamestnanie, obžalovaný nie je chorý, netrpí žiadnymi fyzickými obmedzeniami a je schopný vykonávať murárske práce, preto je v jeho možnostiach zamestnať sa aspoň za minimálnu mzdu, o čo však obžalovaný reálny záujem nemá, hoci ho deklaruje.

Okresný súd dospel k správne mu záveru o vine obžalovaného, avšak pochybil, keď nerešpektoval zásadu zákazu k zmeny k horšiemu, na ktorú bol upozornený v zrušujúcom uznesení krajského súdu.

Podľa § 327 ods. 2 Trestného poriadku, ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného, nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

Zákaz zmeny k horšiemu sa netýka len trestu, ale všetkých výrokov vrátane skutkových zistení právneho posúdenia skutku, prípadne ďalších výrokov, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

V danom prípade okresný súd uložil obžalovanému trest v rovnakej výmere ako v prvom odsudzujúcom rozsudku, avšak porušil zásadu zákazu zmeny k horšiemu vo vzťahu ku skutku, kde rozšíril jednak obdobie, ako aj sumu neplatenia výživného a takisto aj vo vzťahu k právnej kvalifikácii, kedy konanie obžalovaného kvalifikoval podľa prísnejšieho ustanovenia Trestného zákona, a to podľa § 207 ods. 1 ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Na základe uvedeného potom krajský súd upravil skutok tak, že obdobie neplatenia výživného určil od 01. 03. 2023 do 06. 03. 2025, kedy bol vyhlásený prvý rozsudok v tejto trestnej veci. Zároveň primerane znížil aj sumu neplatenia výživného tak, aby zodpovedala upravenému obdobiu, pričom odpočítal ešte sumu 280,- eur, ktorú obžalovaný zaplatil v apríli roku 2025. Následne potom krajský súd zmiernil aj právnu kvalifikáciu tak, ako bola určená v prvom odsudzujúcom rozsudku okresného súdu, na prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a uznal obžalovaného vinným, tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd uvádza, že Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Pre ukládanie trestov platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody, o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Ustanovenie § 34 ods. 2 a 6 Trestného zákona umožňuje uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe.

Krajský súd po dôslednom zvážení všetkých uvedených skutočností, ako aj vzhľadom na ďalšiu čiastkovú úhradu výživného zo strany obžalovaného v apríli 2025 vo výške 280,- eur, dospel k záveru, že je namieste, aby sa aj táto skutočnosť odrazila v uloženom treste, preto tento obžalovanému primerane znížil a uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov.

Z aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, pričom v troch prípadoch sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Banská Bystrica, pracovisko Brezno sp.zn: BR- 4T 26/2023 zo dňa 22. 01. 2025, právoplatným toho istého dňa pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a), písm. d) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere tri roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu päť rokov s probačným dohľadom a uložením primeraných obmedzení a povinností spočívajúcich v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných

návykových látok a príkaze úmyselne sa nepriblížiť k maloletým na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s výnimkou nevyhnutnej účasti na úradných úkonoch súdu a orgánov verejnej moci.

Vzhľadom k tomu, že v prejednávanej trestnej veci sa obžalovanému kladie za vinu neplnenie vyživovacej povinnosti až do 06. 03. 2025, teda aj v čase plynutia vyššie uvedenej skúšobnej doby, nemal ani krajský súd inú možnosť ako uložiť obžalovanému trest odňatia slobody bez podmieneného odkladu jeho výkonu.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe uvedeného krajský súd postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil v celom rozsahu a rozhodol vo veci sám.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.